

Koulumatkani/Ulla Nuoranne o.s. Toivo

Matka Reposaareltä Poriin 1940-luvulla oli aika usein melkoinen seikkailu. Normaalisti matka Mäntyluotoon taittui n. puolessa tunnissa "Karhulla" tai "Urholla". Matka kotoa laivarantaan oli vain muutama sata metriä. Kanssani kulki vanhempi veljeni, joka kävi Lyseota jo neljättä vuotta ja Salon Leila, joka oli meidän koulussa vuotta ylempänä.

Laiva lähti aamulla 6.15 MUTTA, jos jääesteitä (pari kolme kertaa alkutalvesta), niin aamulla tuli kiire. Laiva "huusi" 5.45, ja se tarkoitti, että laiva lähtee jo klo 6. Kiireellä syötiin aamupala ja juosten matkaan. Silloin olivat monet yleiset talvijalkineet myös tyttöillä. Koska niiden piti kestää suojasää ja muut kosteudet, niin äiti tervasi monojen pohjat aamulla. Normaaliaamuna se onnistui, pohjat kuivuivat ajoissa. Aikaistettuina aamuina pohjat olivat vielä märät, kun laiva jo huusi. Neuvokas äitimme laittoi pohjiin sanomalehden palat, ja niin juostiin raput alas ja kohti rantaa Matkalla sitten revittiin lehden suikaleita pohjista.

Mäntyluodossa juostiin junaan, joka jo odotti asemalla laivalla saapuvia. Isot pojat yrittivät estää meitä tyttöjä juoksemasta, jotta juna olisi saapunut Poriin enemmän myöhässä. Se kun tiesi myöhästymistä ensimmäiseltä oppitunnilta. Normaalisti juna oli Porin asemalla 7.45.

Koulu päättyi yleensä klo 13 tai 14. Juna Mäntyluotoon lähti 16.15. Yleensä koululaiset kokoontuivat asemarakennukseen odottamaan. Jos kävi hyvin, pääsimme asemaravintolaan pöydän ääreen tekemään läksyjä. Jos kävi vähemmän hyvin, istuimme asemahallissa. Mäntyluodossa juostiin taas laivaan. Kotona oltiin vähän yli 18. Siis 12 tunnin koulumatka!

Koulunkäynnistä on jäänyt erityisesti mieleen aamurukoukset. Kellon soitua luokat kokoontuivat luokan ulkopuolelle ilman hälinää, ja siitä sitten toisen soiton jälkeen hyvässä järjestyksessä juhlasaliin omille paikoilleen, alaluokat eteen. Virren säestyksestä huolehtivat koulun oppilaat, joista muistan Pirkko Hellemann ja rinnakkaisluokallani olleen Eero Nuoranteen, joka onkin "säestänyt" elämäni lähes 50 vuotta.

V. 1944 Reposaaarelle perustettiin yksityinen oppikoulu. Kouluun tarvittiin 100 oppilasta, jotta saataisiin valtion tukea. Niinpä meidät toisen luokat oppilaat "komennettiin" uuden koulun kolmannelle luokalle. Kun viides luokka oli suoritettu, siirryin taas vanhaan tuttuun "Vellilään", jossa tutut luokkatoverit odottivat ja ottivat mukaansa.

Tänä keväänä, eli v. 2010, me vuoden 1950 ylioppilaat kokoontuimme koulumme juhlasaliin juhlimaan 60 vuoden yo-juhlaa yhdessä uusien ylioppilaiden kanssa. 41 "vanhasta" ylioppilaasta oli paikalla vielä 18.

P.S. Reposaaaren maantietä alettiin rakentaa toukokuussa 1950. Silloin päättyi myös koulunkäyntini.